

Με συγκρατημένη αισιοδοξία

Αγαπημένη Αλεξάνδρα του 2020, είμαι η Αλεξάνδρα του 2030, δηλαδή είμαι εσύ σε 10 χρόνια. Θέλω να σου πω πως είμαι στη Ρόδο, είναι Σεπτέμβρης και μόλις άνοιξαν τα σχολεία και ήρθα αναπληρώτρια. Είμαι πάρα πολύ χαρούμενη γιατί ήρθα σε ένα νησί που μου έλεγαν οι φίλες μου ότι είναι όμορφο, αλλά αξίζει μόνο για διακοπές. Τι αστείο (!) Εγώ ήρθα για τουλάχιστον μία σχολική χρονιά... Θα δούμε! Είμαι γεμάτη ενέργεια και αισιοδοξία. Ανυπομονώ να γνωρίσω τα παιδιά και τους/τις συναδέλφους/συναδέλφισσες. Είναι όλα όμορφα και φωτεινά. Είμαι σε ένα δίχωρο σπίτι σαν αυτό στο οποίο μετακόμισες στο δεύτερο χρόνο των σπουδών σου. Είναι όμορφο, έχει το υπνοδωμάτιο ροζ και την κουζίνα έντονο κίτρινο. Έβαλα στην πόρτα της ντουλάπας -από την έξω πλευρά βέβαια- εκείνη την αφίσα που σου είχαν δώσει από το σινεμά από την ταινία ""Τα παιδιά είναι εντάξει"", που την είχες κορνιζάρει και είχες παλέψει πολύ για να την αποκτήσεις. Είδες; Σε τίμησα! Και εσένα και τους κόπους σου. Κατά τα άλλα έφερα μόνο βιβλία και ρούχα. Από διακοσμητικά περιοριστικά σε αυτή την αγαπημένη αφίσα. Εσύ βέβαια τώρα ζεις αυτή την κρίση του κορωνοϊού. Εγώ πλέον το θυμάμαι σα μία τρομακτική ανάμνηση που προσπαθώ να ξεχάσω. Και πιο δύσκολο είναι να ξεχάσω την οικονομικά κρίση που επέφερε, παρά την υγειονομική. Μόλις είχαμε ορθοποδήσει λίγο οικονομικά, ήρθε αυτό και μας καταβαράθρωσε. Αγαπημένη μου, δε θέλω να σε στεναχωρήσω, όμως δεν μπορώ να σου πω ψέματα. Ακολούθησαν δύσκολες μέρες, εποχές με μεγάλη ανασφάλεια οικονομική. Όμως υπάρχει ένα απρόσμενο θετικό νέο που θέλω να μοιραστώ μαζί σου και είναι αποτέλεσμα αυτής της περιόδου. Άλλαξαν οι άνθρωποι! Πάντα λέγαν πως οι μεσογειακοί λαοί είμαστε διαχυτικοί. Όμως αυτό που έγινε μετά την απαγόρευση της κυκλοφορίας δεν το φαντάζεσαι όσο και να σου το περιγράψω. Ζήσαμε κάτι πρωτόγνωρο. Οι άνθρωποι ξεκίνησαν να αγκαλιάζονται σα να μην υπάρχει αύριο, σα να είναι η τελευταία μέρα που θα ειδωθούν. Κανένα άγγιγμα πια δε θεωρήθηκε παρεξήγηση και για κανένα χάδι δε ζητήθηκε ξανά ""συγγνώμη"". (Δεν αναφέρομαι βέβαια στη σεξουαλική παρενόχληση. Εννοώ τα αγγίσματα που κάνουν τους ανθρώπους να έρχονται πιο κοντά και εννοείται πάντα συναινετικά) Η ζωή σου, όπως το υπολόγιζες και το ονειρευόσουν, συνέζισε στη μοναχικότητα. Μέχρι σήμερα οι ασχολίες μου παραμένουν η ανάγνωση βιβλίων, η παρακολούθηση ταινιών και οι έξοδοι για χορό. Σχετικά με τις επιπτώσεις που είχε η κρίση του κορωνοϊού στη ζωή μου έχω να σου πω πως ήταν πολύ δύσκολα ειδικά στην αρχή. Οι δουλειές ήταν λίγες και η αγορά εργασίας σκληρή και επίπονη. Μετά από περίπου τρία χρόνια επανήλθε η κατάσταση της οικονομίας σε μία φάση που να μπορείς να πεις πως αναβίωσε. Ωστόσο δε σου τα λέω αυτά για να σε στεναχωρήσω, αλλά για να σου δώσω περισσότερο θάρρος. Τα πράγματα θα αλλάξουν και θα προλάβεις να το ζήσεις και να το χαρείς με τους γονείς σου και με τις αγαπημένες σου φίλες. Αλλά πρέπει να αγωνιστείς και να μην πάψεις να ελπίζεις! Η Αλεξάνδρα του 2030. Υστερόγραφο: Θυμίσου το γνωστό απόφθεγμα του Αργεντίνου επαναστάτη: ""Αξίζει, φίλε, να υπάρχουν για ένα όνειρο, κι ας είναι η φωτιά του να σε κάψει""